

GALERIJA MAKINA

Otvorena izložba "Ne zaboravljaš me" umjetnice Sonje Hajduke Lukenić: Kako osobna i obiteljska sjećanja oblikuju identitet

09.09.2024 16:07 | Autor: Mihael Stojanović

(Snimio Mihael Stojanović / Glas Istre)

U Galeriji Makina otvorena je izložba »Ne zaboravljaš me« umjetnice Sonje Hajduke Lukenić, koja kroz fotografije i umjetničke radove istražuje transgeneracijsko pamćenje i osobna sjećanja. Izložba povezuje privatne obiteljske priče sa širim povijesnim i društvenim kontekstom, s posebnim naglaskom na slavenske korijene i rodnu dinamiku. Posjetitelji mogu doživjeti autoričinu intimnu refleksiju

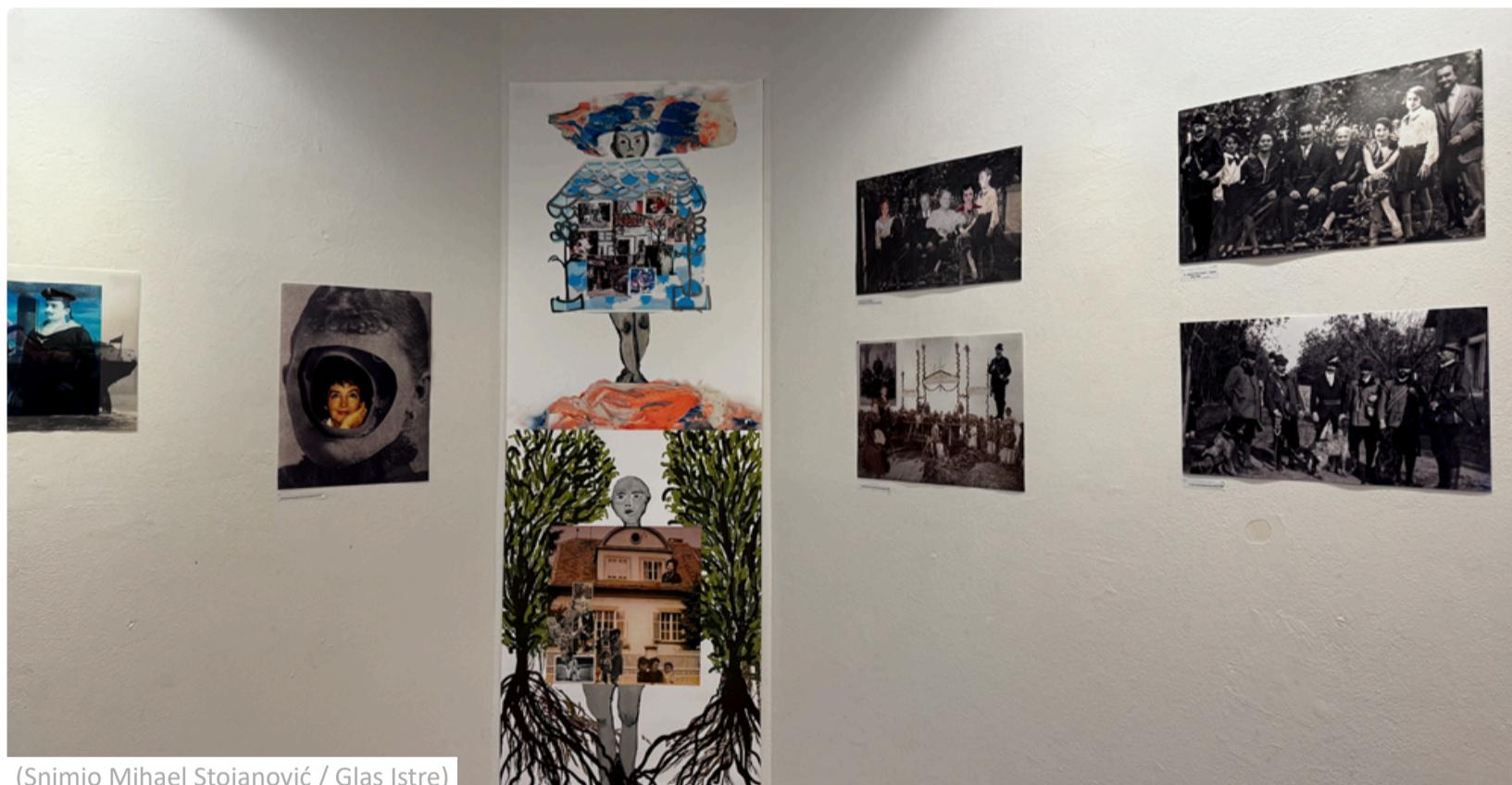
kroz prikaz majčinih fotografija i obiteljske baštine. Cijeli projekt prati knjiga koja dodatno obogaćuje iskustvo izložbe i može se kupiti. Izložba postavlja pitanja o tome kako osobna i obiteljska sjećanja oblikuju identitet, te o važnosti očuvanja kolektivnog nasljeđa i prolaznosti vremena.

← Google oglasi

[Pošaljite povratne informacije](#)
[Zašto ovaj oglas? ⓘ](#)

Španjolka hrvatske krvi

Sonja Hajduka Lukenić, rođena 1959. godine u Madridu, naslijedila je ljubav prema umjetnosti od majke slikarice i oca, fotografa amatera. S velikom željom za učenjem, usavršavala je svoje fotografске vještine kroz formalno i neformalno obrazovanje. Njezin rad, inspiriran slikama i kolažima, kulminirao je projektom »Čarobna vreća«, u kojem istražuje obiteljske ne-portrete. U razgovoru s ovom autoricom, koja za sebe kaže da je Španjolka hrvatskog porijekla, saznali smo više o njezinom novom projektu.

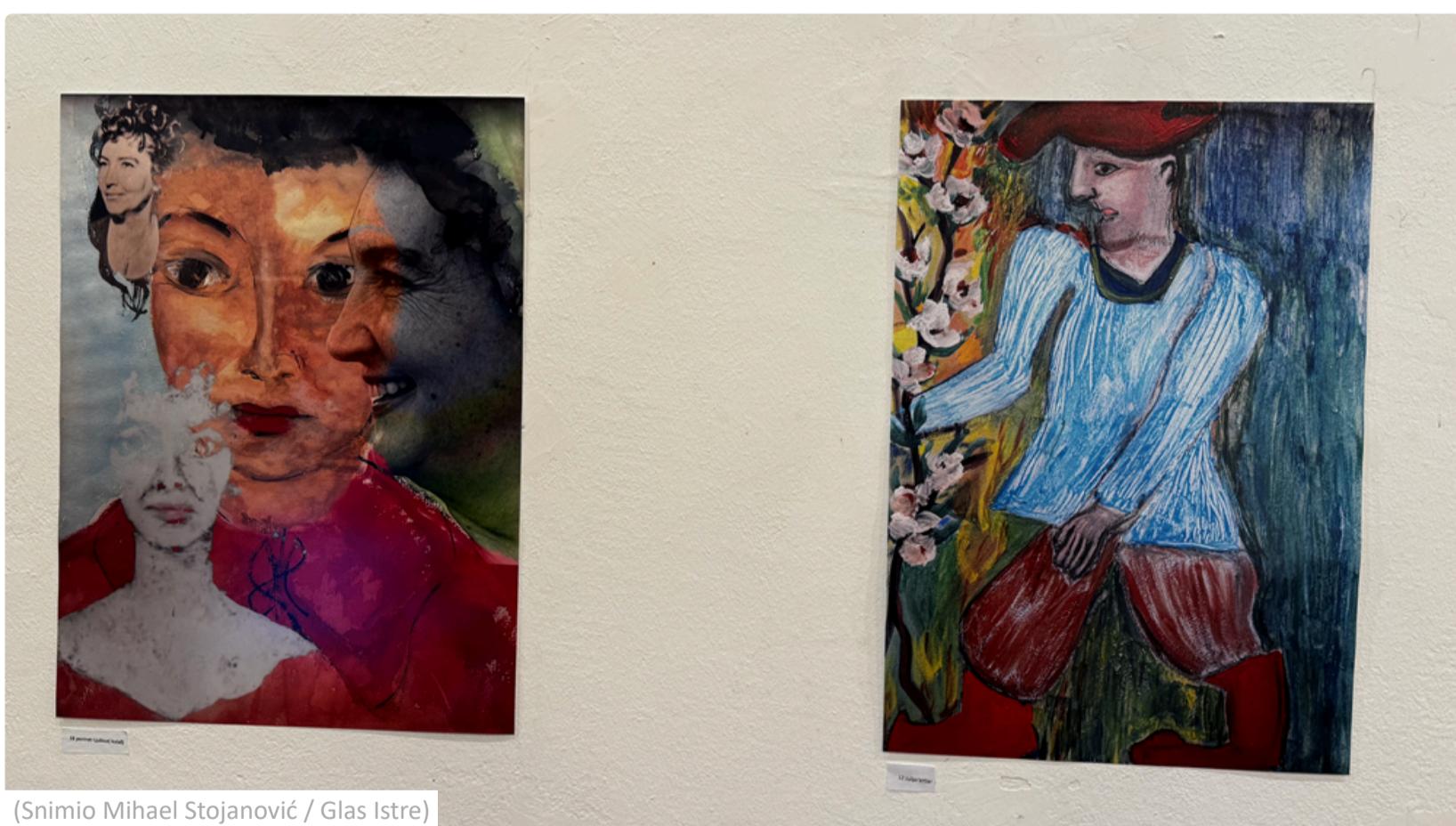
(Snimio Mihail Stojanović / Glas Istre)

- Predstavljam svoju prvu knjigu pod nazivom »Ne zaboravljaš me«, koja je ujedno i obiteljski album. Predstavlja moje krvne veze s ovom prekrasnom zemljom i refleksiju mog odnosa prema sebi. To je hommage mojoj mami, Ljubici Hajduci, koja je bila slikarica. Nažalost, moja kći nije imala priliku upoznati svoju baku i spoznati da ima vlastitu priču koju može prenijeti budućim generacijama, objašnjava Sonja.

Posebno ju je zanimalo istražiti porijeklo svoje majke.

- Rođena je u Zagrebu, Hrvatica, no malo znam o baki i ostalim precima. Imala sam veliku arhivu starih slika i fotografija, pa sam pokušala dublje istražiti svoje korijene. Nažalost, nemam mnogo članova obitelji koji pamte tko su bili naši preci. S jedne strane imam germansku liniju, s prezimenima Schein i Presiler, a oni stariji preci bili su mješavina Prusije i ostatka današnje Njemačke, kaže.

(Snimio Mihail Stojanović / Glas Istre)

Sonja objašnjava da je po krvi Hrvatica, no odgojena je u španjolskom duhu jer su njezini roditelji 1957. godine poslovno otišli u Španjolsku, gdje su ostali i umrli: »Ja sam 100 posto Španjolka« kazuje ova autorica hrvatske krvi, a koja tečno govori hrvatski unatoč tome što je rođena i odrasla u Madridu.

Autoričina mama - Ljubica Hajduka rođena je 1922. godine u Zagrebu. Svoju umjetničku karijeru započela je 1949. kod hrvatskog kipara Veterčnika. Istovremeno, bez ikakvog prethodnog znanja na tom području, počinje slikati. Prve i jedine poduke dobila je u školi Krste Hegedušića. Svoju prvu izložbu imala je 1962. godine u Galeriji »San Jorge« u Madridu. Iste godine sudjeluje na Nacionalnoj izložbi likovnih umjetnosti u Madridu, a krajem 1962. izlagala je u »Salon Bossio« u Monte Carlu.

- Nakon mamine smrti 1998. godine, pregledavala sam stare kutije s filmovima i dokumentima. To me potaknulo da istražim dalje. Kako mi memorija više nije kao prije, bojala sam se da će zaboraviti priče koje su mi ispričali. To me motiviralo da sve sakupim i stavim u knjigu, koju smatram svojevrsnim muzejom, kaže Sonja.

Slike i priče

Knjiga je podijeljena u dva dijela – prvi dio sadrži slike, a drugi priče. »Željela sam pokazati kako naša memorija živi kroz slike i riječi, kroz prošlost i sadašnjost. Onaj tko čita knjigu kreće se naprijed-natrag, balansirajući između tih elemenata«, kaže. Knjiga je dostupna na hrvatskom i španjolskom jeziku, a iako je osobna, Sonja se nuda da će potaknuti i druge da se prisjete vlastitih obiteljskih priča.

Za izradu knjige trebalo joj je dvije i pol godine intenzivnog rada. »Radila sam na tome od jutra do mraka. Na pitanje kako je došla baš u Pulu, autorica objašnjava: »U Puli imam divne prijatelje koji su me podržali. Prije dvije godine organizirala sam izložbu Čarobna vreća, a oni su me ponovno motivirali da se vratim i napravim novu izložbu, jer ovdje su kreativci uvijek dobrodošli.«

Povezane vijesti

[Djevojke "zapele" između mladosti i odrastanja](#)

[U pulskoj galeriji Makina: "PROLAZNIK" ALEKSA ĐAKOVSKOG](#)

[Otvorena izložba Alekса Đakovskog "Prolaznik": FOTOGRAFIJE S ULICA PULE I BERLINA](#)

Podijeli: [Facebook](#) [Twitter](#)

Ponuda 1 Ponuda 2